

ВПЛИВ МУЛЬТИПРОБІОТИКА «АПІБАКТ» НА ПАТОЛОГІЧНІ ЗМІНИ В ТКАНИНАХ СЛИННИХ ЗАЛОЗ В УМОВАХ ГІПЕРГАСТРИНЕМІЇ

Непорада К.С.¹, Сухомлин А.А.¹, Берегова Т.В.², Янковський Д.С.³

1 – Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

2 – Київський національний університет імені Тараса Шевченка

3 – Науково-виробниче об'єднання “О.Д. Пролісок”, м. Київ

Метою дослідження було обґрунтування експериментальної ефективності мультипробіотика «Апібакт» для корекції патологічних змін в тканинах слинних залоз щурів в умовах омепразол-індукованої гіпергастринемії. Експерименти виконані на 29 білих щурах-самцях, вагою 180-250г. Тварини були поділені на окремі групи, яким щоденно протягом 28 днів вводили омепразол (14 мг/кг маси тіла внутрішньоочередно), «Апібакт» (0,14 мл/кг маси тіла перорально) окремо та в поєднанні. Розвиток гіпергастринемії верифікували за вмістом гастрину в плазмі крові щурів ($59,0 \pm 35,5$ пг/мл, порівняно з дослідними тваринами, яким вводили протягом 28 днів омепразол – $170,7 \pm 90,7$ пг/мл). В гомогенаті слинних залоз визначали активність орнітиндекарбоксилази (В.А. Храмов, 1997), α -амілази (Caraway, 1959), NO-синтази та вміст NO_2^- (Hevel J.M., 1991).

Нами встановлено, що активність NO-синтази за умов корекції гіпергастринемії мультипробіотиком «Апібакт» була вище в 1,2 рази ($p < 0,05$), порівняно зі щурами без корекції, а вміст NO_2^- – достовірно не змінився. Також, корекція гіпергастринемії мультипробіотиком «Апібакт» призводила до підвищення активності орнітиндекарбоксилази в 1,2 рази ($p < 0,05$) та α -амілази в 1,1 рази ($p < 0,05$), порівняно зі щурами без корекції.

Таким чином, експериментальна корекція омепразол-індукованої гіпергастринемії із застосуванням мультипробіотика «Апібакт» призвела до нормалізації синтезу регуляторних поліамінів та оксиду азота (II), а також до підвищення білок-синтезуючої функції слинних залоз, про що свідчить підвищення синтезу α -амілази.